

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshofs
(Austria) w dniu 14 stycznia 2022 r. – Österreichische Datenschutzbehörde**

(Sprawa C-33/22)

(2022/C 138/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshofs

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Österreichische Datenschutzbehörde

Druga strona postępowania rewizyjnego: WK, Präsident des Nationalrats

Pytania prejudycjalne

1) Czy działalność komisji śledczej powołanej przez parlament państwa członkowskiego w ramach wykonywania przysługującego mu prawa do kontroli władzy wykonawczej wchodzi, niezależnie od przedmiotu dochodzenia, w zakres stosowania prawa Unii w rozumieniu art. 16 ust. 2 zdanie pierwsze TFUE, wobec czego do przetwarzania danych osobowych przez parlamentarną komisję śledczą państwa członkowskiego ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych; RODO) ⁽¹⁾?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy działalność komisji śledczej powołanej przez parlament państwa członkowskiego w ramach wykonywania przysługującego mu prawa do kontroli władzy wykonawczej, której przedmiotem dochodzenia są działania policyjnego organu ochrony państwa, a więc działania związane z ochroną bezpieczeństwa narodowego w rozumieniu motywu 16 RODO, jest objęta odstępstwem określonym w art. 2 ust. 2 lit. a) RODO?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

3) Jeżeli – tak jak w niniejszej sprawie – państwo członkowskie ustanowiło tylko jeden organ nadzorczy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 RODO, czy jego właściwość w zakresie skarg, o których mowa w art. 77 ust. 1 w związku z art. 55 ust. 1 RODO, wynika już bezpośrednio z RODO?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-75/22)

(2022/C 138/23)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Armati, M. Mataija, M. Salyková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Czeska, nie dokonując prawidłowej transpozycji art. 3 ust. 1 lit. g) i h), art. 6 lit. b), art. 7 ust. 3, art. 21 ust. 6, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 2 lit. c), f) i części lit. e), art. 45 ust. 3, art. 50 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. d) i e) załącznika VII oraz art. 51 ust. 1 dyrektywy 2005/36/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE⁽²⁾, uchybiła zobowiązaniom wynikającym dla niej z tych przepisów dyrektywy;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 3 ust. 1 lit. g) i h) – Komisja twierdzi, że Republika Czeska nie wykonała zawartych w tych przepisach dyrektywy zobowiązań polegających na określeniu statusu prawnego osób odbywających nadzorowaną praktykę oraz osób przygotowujących się do testu umiejętności.

Artykuł 6 ust. b) – Komisja zarzuca Republice Czeskiej, że nie zwolniła usługodawców z rejestracji w publicznej instytucji ubezpieczenia społecznego przyjmującego państwa członkowskiego w celu dokonywania z ubezpieczycielem rozliczeń związanych ze świadczeniem usług na rzecz osób ubezpieczonych.

Artykuł 7 ust. 3 – Zdaniem Komisji nie dokonano jasnej transpozycji tego przepisu dyrektywy, który umożliwia architektom i lekarzom weterynarii używanie tytułu zawodowego występującego w przyjmującym państwie członkowskim, jeśli chodzi o architektów i lekarzy weterynarii.

Artykuł 21 ust. 6 i art. 31 ust. 3 – Komisja uważa, że Republika Czeska nie dokonała prawidłowej transpozycji tych przepisów dotyczących kształcenia pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną w związku z zawodem pielęgniarki ogólnej.

Artykuł 45 ust. 2 lit. c), f) i część lit. e) – Komisja twierdzi, że Republika Czeska nie dokonała prawidłowej transpozycji tych przepisów dyrektywy, ponieważ nie zapewniła farmaceutom dostępu do rodzajów działalności przewidzianych w owych przepisach.

Artykuł 45 ust. 3 – Komisja uważa, że Republika Czeska nie dokonała prawidłowej transpozycji tego przepisu dyrektywy, ponieważ nie zapewniła farmaceutom, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe w innym państwie członkowskim, dostępu do minimalnego wykazu czynności, który to dostęp może zostać uzależniony jedynie od zdobycia dodatkowego doświadczenia zawodowego.

Artykuł 50 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. d) i e) załącznika VII – Zdaniem Komisji te przepisy dyrektywy nie zostały prawidłowo przetransponowane, ponieważ Republika Czeska nie przewidziała, że termin do dostarczenia wymaganych dokumentów przez rodzime państwo członkowskie wynosi dwa miesiące.

Artykuł 51 ust. 1 – Komisja zarzuca Republice Czeskiej, że nie dokonała prawidłowej transpozycji tego przepisu dyrektywy, ponieważ nie przewidziała, że termin do potwierdzenia otrzymania wniosku o uznanie kwalifikacji zawodowych oraz do zawiadomienia wnioskodawcy w stosownym wypadku o konieczności dostarczenia brakujących dokumentów wynosi jeden miesiąc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym; Dz.U. 2013, L 354, s. 132.